RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 67.209 van 30 juni 1997
in de zaak A. 72.824/VII-15.097.

In zake : Nancy MAES-VAN LOON,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 30.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Nancy MAES-VAN LOON op 13 januari 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 4 november 1996 waarbij haar beroep, aangetekend tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 28 maart 1996 houdende het weigeren van de vergunning voor het veranderen van een vergunde inrichting, gelegen te Ravels (Poppel), Beekseweg 51, wordt verworpen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 mei 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 mei 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor verzoekster en van Advocaat B. LANGE die, loco Advocaat H. LANGE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

1.1. Verzoekster baat sinds september 1995 een varkens- en mestkippenbedrijf uit gelegen aan de Beekseweg te Ravels dat zij heeft overgenomen van haar echtgenoot Louis MAES. Zij beschikt over volgende vergunningen :

- aktename, op vraag van Frans MAES, van een "varkens en kippenbedrijf" (zonder vermelding van aantallen) door het college van burgemeester en schepenen van Ravels van 6 mei 1977; deze aktename geldt als vergunning tot het jaar 2007; aangezien deze aktename

het gevolg was van het koninklijk besluit van 17 september 1976 tot wijziging van hoofdstuk II, B, van titel I van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming waarbij de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen wat gevogelte betreft werd beperkt tot 20.000 stuks, heeft die vergunning betrekking op maximum 20.000 kippen;

- bij besluit van 18 juni 1992 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen een vergunning geldig tot 2007 aan Louis MAES voor uitbreiding "van het bestaande veebedrijf met een kippenstal voor 20.000 mestkippen".

Verzoekster bevestigt in haar verzoekschrift dat het bedrijf op dit ogenblik "42.000 kippen" herbergt.

1.2. Op 8 september 1995 - vervolledigd op 28 september 1995 - dient verzoekster een milieuvergunningsaanvraag in onder meer om haar bedrijf uit te breiden met 39.000 stuks pluimvee tot 59.000 stuks pluimvee. Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 28 maart 1996 wordt de vergunning geweigerd. Verzoekster stelt op 22 mei 1996 administratief beroep in tegen de weigering.

1.3. Na het inwinnen van de nodige adviezen, wordt bij ministerieel besluit van 4 november 1996 verzoeksters administratief beroep verworpen en wordt het besluit van 28 maart 1996 van de bestendige deputatie bevestigd.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekster doet gelden dat haar bedrijf met "42.000 kippen" en 700 varkens niet kan worden beschouwd als een leefbaar bedrijf dat een volwaardig inkomen biedt, dat de met het bestreden besluit geweigerde uitbreiding tot 59.000 kippen noodzakelijk is om het bedrijf te redden van de economische teloorgang, dat zonder de geplande uitbreiding het bedrijf "overkop" zal gaan, dat in functie van die uitbreiding reeds een perceel landbouwgrond werd aangekocht, dat diverse leningen moeten worden afbetaald, dat, gelet op de door het Vlaamse Gewest gehanteerde norm van 70.000 dieren zij er gerust in was een vergunning te krijgen, dat na annulatie het bedrijf door de huidige "stand-still" -fase niet meer in staat zal zijn om zich aan te passen en dat het een quasi onuitvoerbare inhaalbeweging zal moeten uitvoeren om opnieuw uit te groeien tot een leefbaar bedrijf dat de concurrentie met anderen aankan, dat bij uitbreiding van 42.000 naar 59.000 kippen de inkomsten gevoelig hoger zullen liggen, dat met name dit een winst zal impliceren van 397.750 frank, dat het zien teloorgaan van het door haar overgenomen bedrijf haar bovendien een moreel nadeel zal berokkenen;

2.2. Overwegende dat het door verzoekster aangevoerd nadeel in wezen een louter financieel nadeel betreft dat in principe niet moeilijk te herstellen is; dat geen van de door verzoekster neergelegde stukken kunnen doen vermoeden dat haar bedrijf met 42.000 kippen en 700 varkens zonder de gevraagde uitbreiding "overkop" zou gaan; dat met het nadeel voortvloeiend uit de aankoop van een stuk grond met het oog op de gevraagde uitbreiding en vooraleer de gevraagde vergunning werd toegekend geen rekening kan worden gehouden; dat verzoekster ten onrechte steun zoekt in artikel 2bis, § 2,

2°, b, laatste gedachtenstreepje van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen bij haar betoog dat gelet op de daarin gehanteerde norm van 70.000 dieren voor een gezinsveeteeltbedrijf zij er kon op rekenen dat haar de vergunning zou worden toegekend en dat de weigering een moeilijk te herstellen ernstig nadeel teweegbrengt; dat vooreerst de in evengenoemde bepaling gehanteerde norm als een negatief criterium geldt : men kan met name niet als een gezinsveeteeltbedrijf worden gekwalificeerd indien men meer dan 70.000 stuks pluimvee ouder dan drie weken houdt; dat bovendien die norm in geen enkel opzicht verband houdt met de rendabiliteit van de bedrijven en het bedrijf van verzoekster daarenboven niet uitsluitend uit pluimvee bestaat;

2.3. Overwegende dat de vaststelling dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig juni 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **M.-R. BRACKE.**